

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Nadejda Toma, Anatolie Țurcan

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Dumneanu Radu în numele inculpaților Caruntu Oleg și Luchian Sergiu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2017, în cauza penală în privința lui

Caruntu Oleg XXXXX,

născut la XXXXXXXX, originar și domiciliat în mun. XXXXX, XXXXXXXXXX, nr. XXXX, ap. XX

și

Luchian Sergiu XXXXX,

născut la XXXXXXXX, originar și domiciliat în mun. XXXXXXX, șos. XXXXXXX, nr. XX, ap. XXX;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 02 aprilie 2015 - până la 21 martie 2016 (instanța de fond);*
- 2. de la 08 aprilie 2016-până la 20 iunie 2017 (instanța de apel);*
- 3. de la 18 august 2017-până la 23 ianuarie 2018; (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 21 martie 2016, au fost condamnați:

- ***Caruntu Oleg*** în baza art. 42 alin. (5) 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, la 5 ani închisoare și amendă în mărime de 2000 unități convenționale, echivalentul a 40 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele statului pe un termen de 5 ani, iar în baza art. 42 alin. (2) și 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, la 3 ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, pentru concurs de infracțiuni, definitiv i-a fost stabilită pedeapsa 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semîînchis, cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 2000 unități convenționale, echivalentul a 40 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele statului pe un termen de 5 ani;

- *Luchian Sergiu* în baza art. 42 alin. (5) 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, la 5 ani închisoare și amendă în mărime de 2000 unități convenționale, echivalentul a 40 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele statului pe un termen de 5 ani, iar în baza art. 42 alin. (2) și 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, la 3 ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal prin cumul parțial al pedepselor aplicate, pentru concurs de infracțiuni, definitiv i-a fost stabilită pedeapsa 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 2000 unități convenționale, echivalentul a 40 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele statului pe un termen de 5 ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța a constatat că, Căruntu Oleg, activând prin ordinul nr. XXXX din XXXXX în funcția de inspector al poliției criminale al sectorului de poliție nr. 2 din cadrul C.P. s.Râșcani mun.Chișinău și Luchian Sergiu, care activa prin ordinul nr. XXXXX din XXXXX în funcția de inspector superior al poliției criminale al sectorului de poliție nr. 4 din cadrul Comisariatului de Poliție s. Râșcani mun. Chișinău, fiind persoane publice cu statut special, având în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, iar în conformitate cu Legea privind combaterea corupției și protecționismului nr. 900-XIII din 27.06.1996, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale, în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcțiile deținute, au pretins, acceptat și primit, personal mijloace bănești, ce nu li se cuvin, pentru sine și pentru o altă persoană, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, în următoarele circumstanțe:

În perioada septembrie – octombrie 2011, în urma unei înțelegeri prealabile au extorcat de la cet. Parenco A. și Dobrescu V., mijloace bănești în sumă de 2000 Euro, pentru a nu-i trage la răspundere penală conform art.217 din Codul Penal – circulația ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analogelor lor fără scop de înstrăinare, acțiuni ce intră în obligațiunile lor de serviciu.

Astfel, la 25.09.2011 Parenco A. și Dobrescu V. au fost conduși în CP s.Râșcani, mun. Chișinău de către polițiștii Luchian Sergiu și Caruntu Oleg, unde s-au aflat pe parcursul nopții, fiind suspecți de comercializarea substanțelor narcotice.

Totodată, în cadrul discuțiilor purtate, Luchian S. și Caruntu O. au extorcat de la Parenco A. și Dobrescu V. mijloace bănești în sumă de 1000 Euro, pentru a nu acumula și examina în ordinea stabilită de Codul de procedură penală și Instrucțiunea cu privire la modul și ordinea de înregistrare și examinare a sesizărilor despre infracțiuni, aprobată prin Ordinul comun nr. 121/254/286-0/95 din 18.07.2008, materiale privind comiterea infracțiunii de comercializare a substanțelor narcotice de către ultimii.

Manifestând dorința de a nu fi subiecți ai urmăririi penale, Parenco A. și Dobrescu V. și-au exprimat acordul de a achita colaboratorilor menționați suma estorcată.

Astfel, Parenco A., în perioada septembrie – octombrie 2011, a primit de la cet. Ursachi A. mijloacele bănești în sumă de 1000 Euro, pe care i-a transmis polițiștilor Luchian S. și Caruntu O.

Ulterior Caruntu O. și Luchian S., în perioada septembrie – octombrie 2011 au mai extorcat de la Parenco A. și Dobrescu V. încă 1000 Euro, pentru a înainta procurorului propunere de neîncepere a urmăririi penale.

În acest context, Caruntu O. și Luchian S., au extorcat mijloace bănești în sumă de 2000 Euro și au primit mijloace bănești în sumă de 1000 Euro de la cet. Parenco A. și Dobrescu V., sumă care conform cursului valutar al BNM pentru perioada septembrie – octombrie 2011, constituia 16 248,6 lei.

Tot ei, Caruntu O. și Luchian S. în perioada mai 2012 – iulie 2012, fiind colaboratori de poliție a Comisariatului de Poliție al sect. Rîșcani, în comun acord și prin înțelegere prealabilă, susținând că au influență asupra unor persoane publice din cadrul Centrului Național Anticorupție și a Procuraturii Anticorupție cu autoritate decizională, au promis lui Arsenii Tamara și Arsenii Ion că în schimbul unei remunerări bănești în sumă de 7500 Euro, vor interveni față de ultimii pentru a adopta o decizie favorabilă în privința lui Arsenii Ion, care la acel moment era cercetat penal de către Centrul Național Anticorupție în cauza penală nr.2012036404.

În sensul îndeplinirii promisiunii realizate, Căruntu O. și Luchian S., au primit personal, în perioada mai 2012 – iulie 2012, în două tranșe, de la cet. Arsenii T. și Arsenii I., per total, mijloace bănești în sumă de 7500 Euro, care conform cursului oficial al BNM, pentru anul 2012, echivalau cu suma de 116.850 lei, adică mijloace bănești în proporții deosebit de mari, în scopul de a determina persoane publice din cadrul CNA și Procuraturii anticorupție să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției lor și anume emiterea unei decizii favorabile în

cauza penală de acuzare a cet. Arsenii I.

3. Nefiind de acord cu sentința, a declarat apel avocatul Dumneanu R. în numele inculpaților Caruntu O. și Luchian S., care a solicitat, casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, argumentând următoarele:

- în acțiunile lui Caruntu O. și Luchian S. lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 324 Cod penal;

- actele cauzei nu conțin careva probe pertinente care să confirme presupusele fapte de estorcare a unor sume bănești de către inculpați de la Parenco A., or Caruntu O. la 25.09.2011 a înregistrat în modul corespunzător informația referitor la fapta lui Parenco A. și a transmis-o spre examinare reprezentantului organului de urmărire penală;

- discuțiile au fost purtate de către Caruntu O. cu Parenco A. în scopul de a descoperi sursa de proveniență a substanțelor narcotice și în vederea efectuării achizițiilor de control de la persoana respectivă;

- acuzarea nu a prezentat absolut nici o probă care ar confirma învinuirea pe capătul de acuzare de estorcare în privința lui Luchian S. acuzarea în speță fiind bazată exclusiv pe declarațiile unei persoane cu reputație dubioasă;

- declarațiile presupusei părți vătămate Arseni T. urmau a fi apreciate critic, acestea fiind făcute în scop de răzbunare pentru faptul că Caruntu O. a scris o plângere la organele de drept unde a solicitat atragerea lui Arseni T. la răspundere penală pentru escrocherie;

- depozițiile martorilor Capcelea Iu. și Știrbu A. nu pot fi luate în considerație, deoarece aceștia fiind colaboratori de poliție în cazul în care ar fi asistat la transmiterea unor sume bănești pentru favorizarea soluționării problemelor lui Arseni I., urmau să se autosesizeze și să înregistreze informația respectivă în modul convenit, fapt care nu a avut loc.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2017 apelul declarat a fost respins ca nefondat.

5. Curtea de Apel a constatat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei, apreciindu-le din punct de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție a inculpaților în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (5) 324 alin. (2) lit. b), c) și art. 42 alin. (2) 326 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiate argumentele apelantului referitor la lipsa în acțiunile inculpaților a elementelor constitutive a infracțiunilor în baza cărora aceștia au fost condamnați, deoarece prin depozițiile

martorului Parenco A. în coroborare cu stenogramele convorbirilor telefonice se confirmă cu certitudine că aceștia au manifestat un comportament corupțional, inclusiv în scop de obținere a unor mijloace bănești, or inculpații au acționat determinat și cu tentă de provocare fiind însăși inițiatorii actului de corupere sub pretextul adoptării unei decizii favorabile lui Parenco A. în schimbul unor mijloace bănești, iar în acest sens martorii au indicat că solicitarea de transmitere a sumei de 2000 Euro a fost una inițiată de inculpați, ca fiind „modalitatea de hotărâre a problemei”- frază care în opinia Colegiului este utilizată indirect pentru a sugera martorilor devierea de la norma legală în schimbul unei remunerări financiare.

În consecință instanța de apel a conchis că Caruntu O. și Luchian S. l-au asigurat pe Parenco A. despre faptul că este cercetat pentru circulația substanțelor narcotice și va fi tras la răspundere penală, iar remunerarea este o condiție de ameliorare a sancțiunii impuse, inclusiv cu dispunerea clasării cazului.

6. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar avocatul Dumneanu R. în numele inculpaților, care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În argumentarea soluției solicitate recurentul a invocat următoarele:

- acțiunile lui Caruntu O. au fost eronat încadrate în baza art. 324 Cod penal, în speță lipsind careva act normativ, care poate fi invocat pentru a justifica afirmația precum că atribuțiile acestuia de serviciu ar fi ținut de obligația sau de dreptul de a atrage la răspundere penală a cet. Parenco A., iar în asemenea situație ținând cont de Hotărârea Plenului CSJ nr. 11 din 22.12.2014 acțiunile acestuia urmau a fi încadrate în baza art. 190 Cod penal;

-speța dată este afectată de un viciu fundamental exprimat prin aprecierea arbitrară a probelor, deoarece instanțele de fond s-au pronunțat asupra argumentelor apărării cu privire la avantajarea vădită a cet. Arseni T. și a pretenșilor martori Capcelea Iu. și Știrbu A. într-un mod nepermis de lege, or ultimii reieșind din declarațiile lor urmau a avea calitatea de complici, deoarece au contribuit prin oferirea informațiilor și nedenunțarea acțiunilor care cunoșteau că reprezintă o încălcare de lege;

- declarațiile lui Arseni T. se contrazic inclusiv și cu cele ale lui Arseni I., prin urmare instanțele de fond au apreciat probele contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală;

- instanța nu s-a pronunțat asupra argumentelor și probelor prezentate de apărare și anume informația care se referă la atribuțiile de serviciu a inculpaților și răspunsul parvenit de la IP Rîșcani, prin care se confirmă că dosarul de urmărire informativă nr. 201002017 conținea inclusiv informația referitoare la realizarea substanțelor narcotice parvenită de la inspectorul Caruntu O., care a declarat că la momentul respectiv au fost făcute tentative de a-l face pe Parenco A. să colaboreze în vederea achiziționării substanțelor narcotice de la persoanele de la care acesta anterior ar fi procurat substanțe narcotice;

- probele apărării care se regăsesc la f.d.234-250 vol. II, nu au fost analizate și examinate în decizia contestată pentru a permite părților în proces să concluzioneze că partea în proces a fost auzită de către judecătorii care au examinat cauza;

- la examinarea cauzei instanța de apel nu a ținut cont de modificările intervenite în art. 126 Cod penal, or inculpaților le-a fost incriminată fapta de trafic de influență cu primirea de bunuri sau avantaje în proporții deosebit de mari;

- prin rechizitoriu inculpaților le-a fost incriminat încălcarea prevederilor Legii nr. 900 din 27.06.1996, Curtea de apel constatând că Caruntu O. a încălcat art. 25,26 al Legii cu privire la activitatea poliției și Statutului polițistului precum și reglementările prescrise în instrucțiunea nr. 121/254/286-0/95 din 18.07.2008 a depășit limitele învinuirii.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, menționând că recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu aprecierea probelor, însă criticile formulate nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate ca fiind ilegale, or reaprecierea probelor, în modul propus de autor nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, prin urmare, consideră că recursul urmează a fi respins ca inadmisibil.

8. Judecând recursul ordinar declarat și verificând argumentele invocate în raport cu circumstanțele cauzei Colegiul lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate și să rejudece cauza, cu pronunțarea unei noi hotărâri, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Conform art.424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în

raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limita temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală și formulate în cererea de recurs.

Așa dar, analizând textul recursului declarat, Colegiul reține, că acesta se întemeiază pe prevederile pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau s-a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; sau faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că probele au fost apreciate arbitrar, fapt care a dus la condamnarea nefondată și ilegală a inculpaților, Colegiul o consideră neîntemeiată.

Întru susținerea poziției sale, instanța de recurs remarcă prevederile art. 414 alin. (1), (5) Cod de procedură penală, unde este prevăzut că instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Verificând lucrările dosarului, Colegiul reține, că instanța de apel examinând apelul declarat în prezenta cauză, a cercetat suplimentar probele administrate la dosar, după cum rezultă din procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d.178-182, 221-239, vol. III), astfel ținând cont de prevederile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, instanța de apel a evaluat just probele în corespundere cu cerințele art. 101 al aceluiași Cod, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, corect ajungând la concluzia, că vina inculpaților Caruntu O. și Luchian S. în comiterea infracțiunilor imputate și-a găsit confirmarea.

Având ca suport prevederile legale sus enunțate și analizând textul deciziei instanței de apel, în raport cu argumentele invocate în apelul declarat referitor la netemeinicia încadrării acțiunilor lui Caruntu O. în baza art. 42 alin. (5) 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, pe motiv că potrivit atribuțiilor de serviciu Caruntu O. nu

avea obligația sau dreptul de a atrage la răspundere penală pe cet. Parenco A., precum și la netemeinicia condamnării lui Luchian S. pe acest capăt de învinuire deoarece acuzarea nu a prezentat suficiente probe care ar confirma că acesta a comis infracțiunea incriminată, în viziunea Colegiului lărgit, această instanță și-a motivat soluția adoptată în sensul oferirii răspunsurilor la motivele apelului declarat, iar autorul recursului, de fapt, nu aduce careva argumente noi, ce ar combate concluzia instanțelor de judecată privind corectitudinea încadrării acțiunilor lui Caruntu O. și Luchian S. în baza normelor de drept pentru care au fost condamnați. În principiu, o bună parte ale argumentelor invocate în recurs, sunt similare celor invocate în apel, iar instanța de apel a respectat rigorile ce se regăsesc în dispozițiile art. 414, 417 Cod de procedură penală, pronunțându-se motivat asupra argumentelor esențiale ale apelului.

Tot aici Colegiul lărgit reține că potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 6 din prezenta decizie, recursul este întemeiat pe critica modului în care instanțele de fond și apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

În concluzie instanța de recurs reține că vinovăția inculpaților pe fiecare capăt de învinuire a fost confirmată prin ansamblul probelor administrate, iar argumentele invocate de avocatul Dumneanu R. în numele inculpaților în cererea de apel au fost minuțios analizate și combătute conform modalității descrise în pct.5 din prezenta decizie, motiv pentru care instanța de recurs apreciază ca fiind neîntemeiate argumentele recurentului invocate în acest sens.

Alegațiile recurentului prin care se indică că declarațiile părții vătămate Arseni T. urmau a fi apreciate critic, deoarece în opinia sa, au fost făcute în scop de răzbunare pentru faptul că Caruntu O. a scris o plângere la organele de drept unde a solicitat atragerea lui Arseni T. la răspundere penală pentru escrocherie, Colegiul lărgit le respinge, or depozițiile părții vătămate au fost confirmate atât de martorul Știrbu A. care a relatat că a fost prezent la transmiterea de către Arseni T. a sumei de 5000 Euro lui Caruntu O. și Luchian S., cât și de martorul Capcelea Iu. din care rezultă, că Arseni T. i-a transmis în prezența sa lui Luchian S. suma de 2500 Euro, deoarece acesta i-a promis că o să-l ajute pe Arseni I. să rezolve problemele pe care le avea la CCCEC.

Temei de a aprecia critic declarațiile martorului Știrbu A. și Capcelea Iu. nu sunt, or în speță s-a constatat că martorii erau în relații bune cu inculpații, care anterior au fost colegi de facultate și de serviciu, careva conflicte nu au avut și deci nu au avut nici un motiv de a depune declarații false.

Tot aici, se reține, că în cazul în care Arseni T. ar fi urmărit scopul de a se răzbuna pe Caruntu O. aceasta l-ar fi învinuit doar pe ultimul pentru faptul că a primit suma de 7500 Euro, dar nu și pe Luchian S. cu care anterior nu era cunoscută și cu care nu a avut relații ostile.

De rând cu cele menționate Colegiul lărgit constată, că sunt întemeiate argumentele recurentului referitor la faptul că instanța de apel menținând condamnarea inculpaților în baza art. 42 alin. (2) art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal nu a ținut cont de modificările intervenite în art. 126 Cod penal.

La acest capitol se reține, că inculpații au fost recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii de trafic de influență cu primirea de bunuri în **proporții deosebit de mari**. Astfel, aceasta este o infracțiune materială și este condiționată de mărimea prejudiciului cauzat, care se determină conform art.126 Cod penal.

În speță, Caruntu O. și Luchian S., au fost condamnați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2) art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, aceștia cauzând părții vătămate Arseni T. un prejudiciu material în sumă de 116850 lei și, reieșind din valoarea prejudiciului cauzat la momentul săvârșirii faptei, acțiunile lor corect au fost încadrate, deoarece persista semnul calificativ „cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari”, dat fiind că valoarea prejudiciului cauzat depășea 5000 unități convenționale.

Ulterior, însă, pronunțând decizia la **20.06.2017** instanța de apel, contrar prevederilor art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, nu a examinat cauza sub toate aspectele, și fără a ține cont de modificările operate prin Legea nr.207 din

29.07.2016, în vigoare din 07.11.2016, la art. 126 alin. (1) Cod penal, a menținut sentința primei instanțe și pe acest capăt de învinuire.

Sub acest aspect, Colegiul lărgit reține, că instanța de apel era obligată, conducându-se de prevederile art. 10 Cod penal, art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală să țină cont de modificările intervenite la art. 126 alin. (1) Cod de procedură penală (care sunt mai favorabile inculpaților), și să reîncadreze acțiunile lui Caruntu O. și Luchian S. din prevederile art. 42 alin. (2) art. 326 alin. (3) lit. a) în cele ale art. 42 alin. (2) art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal (red. 2012), dat fiind faptul că după modificările operate în norma de drept sus menționată, prejudiciul cauzat lui Arseni T. (116850 lei) nu mai constituia proporții deosebit de mari, deoarece suma dată nu depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Or, în conformitate cu Hotărârea de Guvern nr.868 din 22.11.2011, în vigoare din 25.11.2011, salariul mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2012, a fost de 3550 lei. Astfel, la momentul pronunțării deciziei contestate, prejudiciul cauzat părții vătămate nu mai era în proporții deosebit de mari, dar în proporții mari, deoarece nu depășea suma de 142000 lei (3550 lei x 40 salarii medii =142000 lei).

Reieșind din cele menționate mai sus, Colegiul lărgit conchide că în speță, în conformitate cu prevederile art.10 alin.(1) Cod penal, care prevede că legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, acțiunile inculpaților Caruntu O. și Luchian S. urmează a fi reîncadrate din prevederile art. 42 alin. (2) art. 326 alin. (3) lit. a) în cele ale art. 42 alin. (2) art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal (red. 2012), trafic de influență prin înțelegere prealabilă și în complicitate, cu cauzarea de daune în proporții mari.

În continuare, instanța de recurs reține că alegațiile recurentului referitor la depășirea de către instanța de apel a volumului de învinuire sunt întemeiate, or în partea motivată a deciziei instanța incorect și contrar prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, a făcut referire la art. 25 și 26 al Legii cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, deoarece învinuirea formulată prin rechizitoriu se rezumă doar la încălcarea de către Caruntu O. și Luchian S. a prevederilor Legii nr. 900 din 27.06.1996 privind combaterea corupției

și protecționismului și nici de cum a altor Legi.

Sub acest aspect, Colegiul reține, că prin aceste constatări instanța de apel a încălcat dreptul inculpaților la un proces echitabil prevăzut la art. 6 CEDO, și, deși această circumstanță nu a influențat la calificarea acțiunilor inculpaților, totuși urmează a fi reținută la individualizarea executării pedepsei.

Soluționând chestiunea privind stabilirea pedepsei inculpaților în baza art. 42 alin. (2) art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal (red. 2012), Colegiul lărgit va ține cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celor vinoveți, de toate circumstanțele cauzei, precum și de prevederile art. 75 alin. (2) Cod penal, care prevede că o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Așa dar, reieșind din faptul că sancțiunea art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal (red.2012), prevedea pedeapsa cu amendă de la 1000 până la 3000 unități convenționale sau închisoare de la 2 la 6 ani, Colegiul penal ajunge la concluzia că scopul pedepsei penale prevăzut la art. 61 Cod penal, poate fi atins prin stabilirea pe acest capăt de învinuire a unei pedepse alternative – amenda în mărime de 2000 unități convenționale.

În continuare, Colegiul reține, că atât categoria cât și termenul de pedeapsă numit inculpaților de instanța de fond în baza art. 42 alin. (5) 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal au fost just stabilite și corect individualizate, însă, ținând cont de persoana inculpaților, care se caracterizează pozitiv, anterior necondamnați, iar Luchian S. are la întreținere doi copii minori, precum și de faptul că prin constatările din decizia instanței de apel a fost depășit volumul de învinuire incriminat prin rechizitoriu, instanța de recurs conchide, că aceasta ar fi temei de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal în privința lui Caruntu O. și Luchian S.

Prin urmare, reieșind din aceste împrejurări, având în vedere atât principiul prevăzut în art. 4 Cod penal – umanismul legii penale, cât și prevederile art. 61 alin.(2) Cod penal, instanța de recurs ordinar ajunge la concluzia că nu este rațional ca Caruntu O. și Luchian S. să execute pedeapsa închisorii stabilită pentru infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (5) 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal și va aplica prevederile art. 90 Cod penal, cu dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei pe un termen de probațiune, or careva interdicții la aplicarea art. 90 Cod penal, în speță nu au fost stabilite.

Așa dar, în temeiul împrejurărilor enunțate, se impune admiterea recursului declarat de avocatul Dumneanu Radu în numele inculpaților Caruntu Oleg și Luchian Sergiu, casarea parțială a deciziei instanței de apel și sentinței, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri în aspectul vizat.

9. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Dumneanu Radu în numele inculpaților Caruntu Oleg și Luchian Sergiu, casează parțial sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 21 martie 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2017, în latura penală, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre după cum urmează.

Acțiunile lui *Caruntu Oleg* și *Luchian Sergiu* se reîncadrează din prevederile art. 42 alin. (2) și art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, în cele ale art. 42 alin. (2) și art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal (red.2012) stabilindu-le pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2000 unități convenționale, echivalentul a 40 000 lei, fiecare.

Mentține condamnarea lui *Caruntu Oleg* și *Luchian Sergiu* în baza art. 42 alin. (5), art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, la 5 ani închisoare și amendă în mărime de 2000 unități convenționale, echivalentul a 40 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele statului pe un termen de 5 ani, fiecare.

În temeiul art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, definitiv li se stabilește:

Caruntu Oleg pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 2600 unități convenționale, echivalentul a 52 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele statului pe un termen de 5 ani;

Luchian Sergiu pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 2500 unități convenționale, echivalentul a 50 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele statului pe un termen de 5 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită lui Caruntu Oleg și Luchian Sergiu se suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 3 ani, pentru fiecare.

În conformitate cu prevederile art. 87 alin. (2) Cod penal, pedepsele stabilite urmează a fi executate de sine stătător.

Caruntu Oleg și *Luchian Sergiu* urmează a fi eliberați din penitenciar, dacă în privința acestora nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau nu execută pedeapsa penală în baza altor hotărâri judecătorești.

În rest, celelalte dispoziții ale hotărârilor atacate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 februarie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Nadejda Toma

Anatolie Țurcan